

В. „Република“
издава всѣка Сѣбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1 левъ

„ 6 „ 2 „

„ 1 година 4 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 3 лева

„ 1 година 6 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-почт. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ:

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пѣтъ и по 10 ст. на всѣки послѣдуващъ.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние.

Съдеб. приетави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

*** Всичко за народа и всичко чрезъ народа ***

Тия отъ г. г. абонатитѣ ни, които неизкатъ да имъ се спрѣ испращането на вѣстника ни, молимъ ги най-настоятелно да ни се издѣлжатъ за първото и прѣдплатитѣ за второто тримѣсечия.

Идещиятъ брой ще изпратимъ само на тия г. г. абонати, които сж ни прѣдплатили.

Администрацията.

ОБЯВЛЕНИЕ

Имаме честь да съобщимъ, че

Дружествената Печатница „ТРУДЪ“,

въ гр. Сливенъ, е снабдена съ прѣвзходни машини и съ разнообразни букви отъ най-добрата фабрика (Флиншъ, Франкфуртъ), приемаме да печатаме всѣ какви поръчки при най-износни цѣни.

Поръчкитѣ се извършватъ бързо и евтино. За споразумение — въ канцеларията ни на площадъ «Хаджи Димитръ».

Работа чиста и акуратна. Описъ на буквитѣ испращаме безплатно на желающитѣ господа.

Съ почитание:

Администрацията.

Майсторъ специалистъ по бояджийството и тъкарството съ 4 год. практика търси работа.

За споразумение:

Администр. „Република“

Сливенъ, 8 май 1899 год.

Ето вече двѣ недѣли се минаватъ отъ изборитѣ за народни прѣдставители, а вѣстницитѣ още продължаватъ да разискватъ върху тѣхъ. Нѣкои вѣстници намиратъ, че тѣ сж се извършили при небивала досега свобода, и тѣзи вѣстници, разбира се, не сж освѣнъ официознитѣ и полуофициознитѣ. Други — опозиционни — намиратъ пъкъ, че сж били извършени небивали насилия, и ги кръщаватъ кървави избори. Ний отначало, додѣто свѣдѣнията по изборитѣ не бѣхж още пълни, допускахме да е имало безредици, но не още и насилия въ пълната смисълъ на думата; по-сетнѣшнитѣ свѣдѣния ни показахж, че е имало и насилия изъ нѣколко мѣста.

При всичко туй, ний нѣма да се присѣдинимъ нито къмъ прѣкаленитѣ хвалби на правителственитѣ вѣстници, нито къмъ прѣкаленитѣ аларми на нѣкои опозиционни вѣстници, защото, както сме имали вече случай да покажемъ, нищо не е по-отвратително за насъ отъ тоя начинъ на обсъждане общественитѣ дѣла, въведенъ у нашата журналистика, или да се хвали всичко, щомъ е на „нашитѣ“, или всичко да се кори, щомъ е на „ненашитѣ“. Нѣма ли най-послѣ да се въведе и у насъ единъ по-човѣшки начинъ на обсъждане? Вѣчно ли нашата журналистика ще прѣставлява една дѣтинска и пристрастна връва? Не е ли врѣме журналистътъ да съзнае по-зрѣло своята роля и да не бжде само единъ безсрамежъ пискунъ ту за да плѣте вѣнци, ту за да сипе ругателства?

На нѣколко мѣста по изборитѣ е имало върлуване на шайки, насилия върху избирателитѣ, сбивания, дори убийства. — Ето фактитѣ. Но щомъ дойдемъ да потрѣсимъ причинитѣ на тия нещастни случки, трѣбва ли да отдадемъ всичката вина само на правителството, тѣй както нѣкои опозиционни вѣстници постѣпихж, и да отричаме, че изобщо изборитѣ станяхж доста свободно, или пъкъ да стоваримъ вината всецѣло на опозицията, като прѣвъзнесемъ въ девето небе заслугитѣ на правителството, както почти всички правителствени вѣстници направихж? Едно побезпристрастно вгледване въ работитѣ ще даде на всѣки да съзрѣ истината безъ излишни прѣувеличения. Сопаджилкѣтъ, шайкаджилкѣтъ, насилията, трѣбва да го признайме, сж общобългарско достойние. Тѣ сж черти отъ характера на българина. Нека не ни е срамъ да го кажемъ високо. Било петвѣковното робство, било домашното възпитание, било самата ни натура, обаче, фактъ е, че българинътъ е наклоненъ да прибѣгва къмъ бой и изнасилване, щомъ вижда, че губи съ честни срдства. Тѣзи насилнически инстинкти се прѣнесяхж и въ политическата борба, дѣто достигнахж до апогеята си. Наистина, радослависти и стамболисти грабнахж палмата на първенството въ туй отношение, но не по-малко вѣрно е, че и народняци, и съединисти, и русофили изобщо не си поплватъ на ржка да прибѣгватъ къмъ шайкаджилкѣтъ, бой и убийства, при неблагоприятни за честната борба обстоятелства. Знае се положително, че на много мѣста въ послѣднитѣ избори нѣкои отъ опозиционнитѣ партии сж отивали на изборното мѣсто съ пиени тѣлпи, надъха-

ни за насилия и буйства, съ които сж искали да осуетжатъ изборитѣ или да прѣдизвикатъ кървави разправии съ полицията. Не е сжщо тайна и върлуването на народняшки и други опозиционни шайки изъ по-затѣнени мѣста на нѣкои градове и особено нощемъ, при всичко че тия шайки не смѣхжтъ да произволничатъ толкозъ явно, както закриянитѣ отъ правителството. Така щото и при най-добра воля на едно честно правителство, изборитѣ можтъ да излѣзжтъ пакъ кървави и насилнически въ нѣкои мѣста, благодарение на това общо зло у насъ, на тия варварски инстинкти, на туй азиатско възпитание, които ще срѣщнемъ у нашитѣ хора, почти въ всички партии.

Като изказваме това, ний съвсѣмъ не извиняваме правителството, а само искаме да бждемъ справедливи и да прѣхвърлимъ една частъ отъ вината за станжлото върху истинския виновникъ. Но тази частъ е малка. По-голтмата частъ вина остава на правителството. То не може се похвали съ чиста съвѣсть, че е дѣйствувало коректно въ всички мѣста на изборитѣ. По всичко си личи, че то се е правело на слѣпо къмъ шайкитѣ на съмишленицитѣ си, а е взимало мѣрки само противъ опозицията, че е насърчавало извѣстни насилия на своитѣ, че е гледало да влияе върху съмнителнитѣ избори чрезъ полицията, че не е взело нуждитѣ строги мѣрки да запази реда и тишината и пр. Не говоримъ за агитацията и „моралното влияние“ посрѣдствомъ околийскитѣ началници и окр. управители.

Заклучението е, слѣдователно, че най-голтмата вина за станжлитѣ буйства по изборитѣ е у правителството, но че сжщо виновни сж въ туй и нашитѣ диви нрави и азиатско политическо възпитание.

На правителството нѣма какво да казваме: историческа аксиома е, че който насилнически живѣе, той и насилнически умира. Но ний ще направимъ апелъ къмъ всички избиратели и партийни водители. Избиратели! Станете истински граждани и недѣйте отива на изборитѣ като глутница вълци, настървена за крѣвъ и отмъщение! Партийни водители! Прѣвъзпитайте своитѣ партизани да упражняватъ най-свещеното си право не съ даули, спиртъ и ками, а мирно, съзнателно, доблѣстно; инкѣ конституционализъмътъ ще бжде компрометиранъ и тогава — да живѣе двореца! Да живѣхжтъ цезаритѣ! Смъртъ на народния суверенитетъ!

Вжтръшенъ прѣгледъ

— **Научаваме се**, че нѣколко селски учители отъ Ямболска околия биле наклеветени въ министерството отъ пропадналия на изборитѣ на 25 м. м. правителственъ кандидатъ г. Поповъ, който, чувате ли? искалъ непрѣменно тѣхното немедленно уволнение. А каква е била вината, тѣжкото прѣстѣпление, въ което ги е обвинилъ г. Поповъ и на основание на което дѣйствувалъ за уволнението имъ? Прѣстѣплението имъ се състояло въ това, че тѣ на законодалелнитѣ избори на 25-й Априли не искали да мислѣтъ съ чужди мозъци и доблѣстно изпълнели гражданския си дългъ.

Г. Т. Иванчовъ, побързайте да натирите немедленно тия вироглави даскали. Най-послѣ що за скандалъ да мислѣтъ съ своятъ, а не съ мѣзъка на „почитаемото“ правителство!

На такива „магарешки тръне“ не е мѣстото на държавната трапеза; нека отидѣтъ „да садѣтъ гори“!

— **Въ Хановския избирателенъ пунктъ** — Ямболска околия имало въ врѣме на избора арестувани учители и селени и задържени подъ арестъ повече отъ 24 часа. Питаме г. Сливенския окр. управителъ има ли той свѣдѣния за тия произволи на администрацията въ Ямболско и ако има, какви мѣрки е вземалъ той за наказанието на виновнитѣ?

Утрѣ ще станѣтъ избори за общински съвѣтници въ нѣколко окръжни градове, между които и нашия. Редътъ на тия избори е почти сжщия, какъвто е и за изборитѣ на народни прѣдставители, за туй нѣма наново да указваме какво се прѣдвижда въ избирателния законъ. За да могатъ да гласуватъ всички надошли избиратели или поне колкото се може повече, изисква се отъ бюрото на всѣка секция да почва точно въ 7 часа сутрина и да пипа бързо, а не да се мае съ минути за единъ избирателъ. Тѣй като законътъ прѣдвижда да се викатъ избирателитѣ по азбученъ редъ само за общинитѣ, а не и за махалитѣ, то за да не ставатъ пакъ такива злоумишлени натрупвания на из-

биратели отъ една партия при входа, най-добрѣ, е да се допушатъ избирателитѣ кой когато дойде и когато намѣри редъ да гласува, като се взематъ мѣрки, щото гласувалитѣ да си отиватъ и да не се нареждатъ наново при входа за да прѣпцятъ на другитѣ избиратели, както правѣхъ Папанчевитѣ хора на 25 априли.

Монархизмътъ пропаднахъ на изборитѣ прѣзъ 25 априли, съ своя бѣденъ защитникъ г. Т. Иванчовъ. Какво да го правимъ! Народътъ не разбира отъ такива сладки думи — и толкозъ! Напраздно г. Т. Иванчовъ му прави разни дълги окръжни, чети му моралъ и наставления, убѣждава го да стане съ монархически убѣждения! Неблагодарниятъ народъ си изви гърба и клетиятъ монархизмъ пропаднахъ. Впрочемъ, въ Брѣзникъ полицията сполучила да го прокара прѣзъ урнитѣ. Той ще се яви въ Събранieto, но колко умърлушенъ!

Въ допълнителнитѣ избори, които станѣхъ на 2 того, сполучили сж въ Орѣховската Околия трима цанковиста (между които г. Даневъ), въ кулската околия двама каравелиста и въ Брѣзникъ министрътъ г. Тодоръ Иванчовъ. По кой начинъ е станѣлъ изборъ въ Брѣзникъ, нѣма още свѣдѣния, но за всѣки случай г. Т. Иванчовъ не ще да се чувствува твърдѣ поласканъ отъ него. Чувствителенъ чловѣкъ не би приелъ такова избиране по благоволение, слѣдъ като на три мѣста е пропадналъ. Но Впрочемъ, г. Т. Иванчовъ дължи пѣлата си кариера на благоволения.

Приготовленията за разходката до Бургазъ отиватъ успѣшно. Цѣнитѣ сж намалени 75%. Отиване и връщане въ III кл. ще струва около два лева, а въ II кл. около 3 лева. Нека гражданитѣ се възползватъ отъ тая извънредна евтиния, за да направятъ една хубава разходка. Повечето граждани ще отидѣтъ пѣшъ до Ямболъ, като тръгнатъ въ понеделникъ сутрината въ 5 часа, Екскурзиониститѣ ще се качѣтъ въ Ямболъ на обикновенния тренъ въ 5 часа слѣдъ обѣдъ въ понеделникъ. Ще има прикачени вагони за около 5—600 души и повече.

дѣ ще отиватъ. По нашитѣ мѣста азъ за прѣвъ пѣтъ срѣцнахъ хора еснафи, занаятчи, земледѣлци и безимотни работници, които да питатъ разнитѣ политически агитатори къмъ коя партия принадлежатъ, каква е програмата на тѣхната партия и защо лицето, за което тѣ агитиратъ, не свика публични събрания, въ които да развие своята политическа програма, а е испратило да го хвалѣтъ таквизъ хора, на гърбътъ на които лежатъ по няколко прѣстѣпления. И сега още звучатъ въ ушитѣ ми думитѣ на единъ селянинъ, съ които бѣше базъ—бая взорилъ единъ агитаторъ. „Добрѣ бе, байно, казваше селянина, да избере мѣ г-нъ Тодора, защото щѣлъ да намали данъцитѣ. Ами по-прѣди на ли го избирахме, и тогава не казваше ли той, че ще намали данъцитѣ. Е, намали ли ги? Както отиди тогава, тѣй и дойде. Азъ не можъ да кажа, че той тогава не направи нищо, защото той се направи нѣщо, но не за насъ, а за себе си: назначи всичкитѣ си роднини на хубави служби; стана ортакъ съ еврейтѣ и изсѣче балкана за траверси,—ако отсѣче 100, каза го едно; кара амуджитѣ да му ги прѣнесѣтъ безъ пари и никаква такса не плати на общинитѣ за изсѣчения материалъ; стана ортакъ съ прѣдприемачитѣ и оскуба орталъка. Нали този човѣкъ ни хвалишъ, ний го познаваме отъ тебе по-добрѣ. Казвашъ ни, че неговата партия щѣла да намали данъцитѣ, пѣкъ не ни казвашъ, какъ ще ги намали. Зная азъ тѣхното намаление отъ едното рамо снематъ, на другото го качватъ. Нази не ни питатъ какво печелимъ и на печалбата да ни взематъ данъци, ами само викатъ дай: за нивата дай, за ливадата дай, за лозето дай, за кжщата дай, за овцата дай, за добитъка си дай, за солта дай, за газа дай, за ракията дай, за кибритъ дай, дай, дай и само дай, не те питатъ имашъ ли, спечелилъ ли си, ами само дай. Е, ний давахме, давахме, до дѣто иммахме, а когато оголѣхме, продадохъ ни и чергитѣ. Толкозъ години земахъ, итъкъ ни единъ пѣтъ не ми казахъ кждѣ сж изхарчили толкова пари, толкова чудо и за какво сж направили толкозъ борчъ. Всички, които до сега сж се хранили по единъ или нѣколко пѣти на царската трапеза, ний ги познаваме много добрѣ, затова наситихме се на лъжитѣ имъ“.

Като разсѣждавахъ върху горнитѣ думи на селянина, драгий ми, азъ дойдохъ до заклю-

Пишатъ ни отъ:

с. Исирлий—Слив. Околия, че черковнитѣ имъ епитропи отъ нѣколко години насамъ не показали никакъвъ приходъ отъ църквата, когато по-рано тя давала доста голѣми приходи, тѣй:

Теню Вълковъ билъ епитропъ прѣзъ 1886—90 год. и за четири години показалъ приходъ всичко 15 ст.; слѣдъ него минали

Теню Фирковъ, който не показалъ никакъвъ приходъ.

Кжню Вълковъ за четири години показалъ всичко 40 л., като скрилъ и черковния тефтеръ.

Киро Ганчовъ показалъ 1000 л. слѣдъ него въ 1898 г. миналъ

Янко Христовъ, на когото смѣтката и до сега не била разгледана.

Тая година билъ избранъ Драгни Бановъ, но кмета отхвърлилъ него и турилъ за епитропъ Кжню Вълковъ, който за 4 години показалъ чистъ приходъ само 40 л.

Селени! отваряйте си добрѣ очитѣ, кому повѣрвате черковнитѣ и общинскитѣ си работи. Лудиятъ изида и два зелника, но лудъ е, който му ги дава.

Бждѣщето

Кога окото на безпристрастния наблюдателъ се спрѣ върху вървежа на българския животъ днесъ, неволно почва да безпокои умътъ въпроса за бждѣщето. Посрѣдъ кипежа на тия дребнави партизански страсти, посрѣдъ тая мрежа отъ гешефти, въ която е оплетенъ държавния организъмъ, здравомислящия българинъ се пита: Какво ни чака?—Какво чака нашата многострадална България?... Дали не нѣкой новъ хомотъ се готви за насъ, току-що въскрѣснали политически слѣдъ петъ вѣковно тѣжко турско иго? И залутани въ настоящото ний трудно видимъ

чението, че раята—българинъ въ турско врѣме е билъ по справедливо обложенъ съ данѣкъ — земледѣлица плащалъ е на 10-тѣхъ едно, а сега на 10-тѣхъ 10, често пѣти на нищото 10; сеитбата измръзнала, селъ я завлѣкълъ, зърно не вързала или пѣкъ земята останала празна, незасѣта държавата не иска да знае; тя прѣди петъ години е утвърдила единъ данѣкъ върху земята, зема си го прѣзъ цѣлия петъ годишенъ периодъ безъ да иска да знае, че прѣди петъ години житото се продавало съ голѣма цѣна, а сега безъ пари, дѣто се е казало, че които ниви тогава сж биле засѣти сега не сж, че беретя сега е по кжсъ отколкото е билъ прѣди петъ години. У насъ е въведенъ ужъ пропорционалния данѣкъ върху капитала (сермията), но ако се вгледаме добрѣ въ разнитѣ законоположения, които урегулиритѣ данъчната пропорция (!) върху разнитѣ капитали, ще видимъ, една финансистка, економическа каша, която могатъ да забъркатъ само българскитѣ, храни боже, економисти. Тяжестъта на тази финансова бърканица я усѣща българския данакоплатецъ толкозъ по-силно, колкото по-много осиромашава. И отъ туй ний трѣбва да си обѣсимъ силното негодование на народа противъ този данъченъ товаръ, който право да си кажемъ, че е единъ гнуснавъ грабежъ. Хората отъ чарбаджийскитѣ партии, които обичатъ интереситѣ на собственитѣ си кисни повече отколкото истината, отдаватъ туй народно негодование на социалистическата пропаганда, безъ да взематъ въ внимание, че и най-справедливия прамъ пропорционаленъ данѣкъ, като пада еднакво върху всичкитѣ капитали, е по-тежкъ за малкитѣ капитали, отколкото за голѣмитѣ. Тази тежестъ народа почна да я усѣща, той разбира, че държавния товаръ лежи повече на сиромашкия гърбъ отколкото на чорбаджийския когато отъ облагитѣ на държавата се ползватъ само чорбаджитѣ, а насиромашитѣ не се падатъ и трохитѣ даже. Туипротиворѣчие народа го осѣщаше, социалистичесамго го разяснихъ и, когато народа се увѣри че неговитѣ прѣдположения излизатъ вѣрни, почна да негодува, ропта и протестира. И нѣма да бжде далечъ денетъ, когато Народното негодование ще се прѣобърне на ураганъ, който ще разруши и измѣни цѣлия сегашенъ сжществующъ строй, за да го замени съ новъ, който да не бжде за едни майка за други мащеха.

ПОДЛИСТНИКЪ

Политически бесѣди

Бесѣдва Страхилчу

Бесѣда V.

„Данъцитѣ ще намалимъ“.

Оооо, живо-здро, драгий ми събесѣдниче! Какъ си, добрѣ ли си? Какъ прѣкара изборитѣ? Азъ знаяхъ, че ти си всецѣло погълнѣлъ отъ избирателната борба, затова не искахъ да те отвличамъ отъ тази ползотворна дѣятелностъ и по този начинъ да злоупотрѣбявамъ съ твоята любовознателностъ; азъ се въсхищавахъ просто, когато слушахъ да расправятъ за тебе, че ти не си се стрѣскалъ ни отъ киселото лице на началника, ни отъ стражарскитѣ актове, своеволни обиски и арестувания, а смѣло си вървялъ къмъ най-затѣнтенитѣ кжтчета на майка България да свѣстявашъ невежата маса, да не бива вечъ стадо отъ избирателенъ добитѣкъ — най-сладката храна на политическитѣ вълци.

Прѣзъ този агитационенъ периодъ ти има случай да се срѣцнешъ и съ искренитѣ народни приятели, и съ неговитѣ потисници и скубачи. Е, какъ ти се струва? Има ли надежда, щото до скорошния избирателенъ добитѣкъ въ бждѣще да бжде единъ съзнателенъ народъ, който и въ овчата кожа да познава хищния вълкъ? Има, а? Това трѣбва да ни радва много, защото до когато народа не ритне опекуството, което му се натрапва отъ разнитѣ министри, началници, стражарии други неканени янлъшъ народни доброжелатели, до тогазъ нѣма да види бѣлъ денъ и нѣма да заживѣе охолень и чистъ животъ. А таквизъ признаци, които ни показватъ, че народа е почналъ да се окопитва и свѣстява, азъ забѣлжихъ и сега. Политическитѣ банкрути, като си помислихъ, че въ България има ахмаци много, само трѣбва да се търсѣтъ, въ послѣдната избирателна борба бѣхъ тръгнѣли, както казватъ старитѣ, „безъ гащи“, и съ чаша ракия искахъ да залавѣтъ избирателитѣ за носѣтъ и да ги водѣтъ на кждѣто си щѣтъ. Ала между многото тонковци те срѣцнахъ по единъ, двама, нейдѣ десетина, а другадѣ повече пробудени отъ дълбокия сънъ, които да ги питатъ отъ дѣ сж, какви сж, какво искатъ и кж-

що съ собственни си ръцѣ градимъ въ тъмнината на утрѣшния день.

Сега току-що се произвѣдоха изборитѣ. Народа на мѣстѣ прѣдъ жандармската сабля и войнишкия шикъ, на мѣстѣ тиканъ отъ партизански шайки повѣри интереситѣ си на стотина дворцови лакеи — хора отъ епохата на сопата, терорра, торбопѣсачието и русенскитѣ катакомби.

Другата частъ състояща се отъ петдесетина души, тѣй нарѣчени опозиция, едвали по своето минало ни дава гаранция да мислимъ, че тя ще бѣде вѣренъ стражъ на народнитѣ интереси. Тамъ сж хората, които подаваха ноти по Илджъз Кйошкѣ и Петербургъ за окупация, тамъ сж тѣзи, които обковаха печата въ окови и охраниха съ бронята на драконовскитѣ закони кражбитѣ и прѣстѣпленията на разни вѣнценосци, тамъ сж и тѣзи, най-сѣтнѣ, които закопаха конституцията, които разориха България да даватъ по милиони за разходкитѣ на князь Фердинандъ и Министритѣ му.

Едвамъ виждаме десетина единици, повечето отъ които сж прѣдставители на Социалъ-Демократическата партия, съ които можемъ да размѣнимъ нѣколко свѣстни думи.

Нъ колко нѣщо принадлежи да изнесе на слабихѣ си плѣщи тая шепа хора? — Тѣхната задача, първомъ, трѣбва да се състои да издигнатъ своя законодателенъ топоръ и разбиятъ всички тия закони, които бѣха обвързали въ окови печата и събраията, които бѣха покрили съ мистериозна тъмнина живота на живушитѣ изъ българскитѣ дворци, — които покровител-

ствуваха разни разбойници, облѣчени въ държавна власть. Тѣ трѣбва да се помъчатъ да олегатъ данъчното бреме на българския данъкоплатецъ; тѣ трѣбва да отхвърлятъ разни договори, които се стрѣмятъ да отнематъ икономическата ни независимостъ; да се помъчатъ и отнематъ, колкото се може повече властта отъ рѣцѣтѣ на княза.

Още по тѣжка работа, още по-големо поле за трудъ се отваря предъ българската интигенция, прѣдъ всѣко здравомисляще и честно у насъ.

Ний трѣбва да се убѣдимъ веднѣжъ за винаги, че въ политическото възпитание, въ свѣстяването на народа лѣжи благо и прѣуспѣването на отечеството ни. Нека по-смѣло завъртимъ сврѣдела на науката въ кората на невежеството и предразждацитѣ и ще изгрѣе въ душата на народа слънцето на свободата, на равенството, на братството...

Ще стане единъ день този народъ и ще расклати тая Бастилия, въ която сж го хвърлили разни користолюбиви партизани и дворцови лакеи. Ще преме той веднѣжъ за винаги кормилото на държавната машина въ собственитѣ си рѣцѣ за да трѣгне тая машина нормално и равномерно.

Бжджцето ни зове на работа, — на неуморна постоянна и дълга работа.

Bern,
1 Май 99.

П. Ю. Тодоровъ

Смѣсь

Войнитѣ въ сегашно врѣме станахъ почти невъзможни, защото, отъ една страна, не само лишаватъ хиляди най-здрави хора отъ живота, но освѣнъ това коштуватъ милиони лева, тѣй:

Единъ англичанинъ смѣтналъ, колко коштува единъ изстрелъ на единъ голѣмъ флотилень топъ и на два по-малки.

Куршуми барутъ грената за единъ изстрелъ на единъ топъ отъ 110 тона (110,000 кгр.) тежина коштуватъ всичко 3325 л., а именно.

Барутъ — 900 фунта коштува	1750 л.
Грената — 1800 фунта коштува	2000 л.
Коприна за	75 л.
	<u>3825 л.</u>

Освѣнъ това топъ отъ 110 тона се изхабява слѣдъ 95 изстрела.

Такъвъ топъ коштува	412,500 л.
На всѣки изстрелъ се изхабява за	4342 л.
За изстрелъ отиватъ	3825 л.
Всичко за единъ изстрелъ	<u>8167 л.</u>

Изстрелъ отъ топъ 67 тона (67,000 кгр.)	
Коштува	3325 л.
Изхабява се слѣдъ 127 изстрела	
На изстрелъ се изхабява	1767 л.
Всичко на изстрелъ	5092 л.
Такъвъ топъ коштува за	224,500 лева.

Изстрелъ отъ топъ 45 тона (45,000 кгр.)	
Коштува	2450 лева.
Топътъ коства	157,700 л.
Изхабява се слѣдъ 150 изстрели	
На изстрелъ се изхабява за	<u>1051 лева.</u>

Всичко на изстрелъ 3501 лева.

Каква съспия ще бѣде за челоучество то и за културата, ако единъ день заблъватъ огъня тия адски уста, тоя позоръ за цивилизацията!

Когато тия дни засѣдава въ Хага конференцията по обезоръжаването мислите ли г. г. читатели, че тѣ ще турѣтъ крайна убийственитѣ и съсипателни въоръжавания? Не! туй е само прахъ въ очитѣ на найнѣитѣ хорица.

Истинскитѣ миръ между хората ще се въдвори само тогава, когато Негово Величество Народа поиска това, а не по инициативата на народнитѣ гъртеи — царетѣ и князетѣ, които сжществуватъ благодарение на военщината.

Въ другитѣ страни чорбаджиитѣ много добрѣ разбиратъ какъвъ ще имъ бѣде халтъ, ако единъ день народътъ се исправи на краката си и почне да расчиства забърканитѣ смѣтки, за това отдалече взематъ мѣрки и гледатъ да направѣтъ сблъскванieto по-слабо. За тази цѣль тѣ гуждатъ като възглавница между себе си (чорбаджиитѣ) и сиромаситѣ дрѣбнитѣ собственици (Еснафи, занаятчи и земледѣлци). А това става ето какъ: когато чорбаджиитѣ видятъ зоръ отъ сиромаситѣ, за да привлечатъ на своя страна дрѣбнитѣ еснафи, нанаятчи и земледѣлци снематъ отъ гърба на послѣднитѣ държавния товаръ, качатъ го на своя. По този начинъ тѣ (чорбаджиитѣ) забавятъ тѣхното (на дрѣбнитѣ собственици) фалирание и ги употрѣбватъ за възглавница между себе си и безимотнитѣ сиромаси. Сега ти, драгий ми, много добрѣ разбирашъ, че чорбаджиитѣ не за чернитѣ очи на дрѣбнитѣ собственици *по никога* взематъ отгорѣ си държавния товаръ, това тѣ го правѣтъ да спасѣтъ собствената си кожа, като забавятъ промената на сега сжществующия държавенъ строй.

За да разберешъ още по-добрѣ, драгий ми събесѣднице, какъ става тази работа, азъ ще ти разправа на кжсо историята на данѣцитѣ. За това слушай! Днескашнитѣ косвени данѣци — разнитѣ акцизи и октроа не сж нѣщо ново, тѣхъ ги е имало и въ срѣднитѣ вѣкове, съ тази само разлика, че тогава съ косвени данѣци сж се облагали само луксознитѣ (за салтанатъ) прѣдмети. Голѣмитѣ чорбаджии (буржуазията) първи сж въвели косвенитѣ данѣци, напр. въ Англия, щомъ дойдоха на власть (прѣдъ великата английска революция, 1640 год.), въведоха акциза, сжщото стана и въ франция прѣзъ XVIII в., а малко по късно и въ другитѣ европейски държави. До когато народа имаше, държавната машина отиваше добрѣ, но щомъ народа осиромаша въ държавнитѣ бюджети почнахъ да се явватъ дефицити и тѣхното покриване съ данѣци върху потрѣбителнитѣ прѣдмети бѣ почти невъзможно. За да не се разбунтува оголялия народъ, чорбаджиитѣ се принудихъ да поематъ върху си една частъ отъ държавнитѣ разноски и за това въведохъ данѣка върху прихода, както стана напр. въ франция прѣзъ 1725 год., когато фалира голѣмата банка Ло и когато народа се намираще въ сграшна сиромашия. Сжщо-

то стана и въ Англия прѣзъ министерствуването на Пита. Обаче, щомъ положението на народа отъ малко-малко се подобри, чорбаджиитѣ унищожиха доходнитѣ данѣци и по-този начинъ пакъ смъкнаха държавния товаръ на сиромашкия гърбъ, но когато се почна движението на чартиститѣ, той бѣше пакъ въведъ нъ. По сетнѣ, благодарение на цѣль редъ бурни причини чорбаджиитѣ приехъ прямия (върху имота и труда) данѣкъ и постоянно го увеличаватъ.

Въ западна Европа, дѣто фабричното производство е силно развито, тамъ индустриалнитѣ кризиси, които периодически се повтарятъ прѣзъ всѣки 10 години, а въ по-лека форма си сжществуватъ винаги, сж явни доказателство, че економическия животъ на капиталистическото общество е крайно дезорганизиранъ; въ него нѣма никакъвъ общъ планъ, който да управлява производството споредъ нуждитѣ на народа. Производството периодически надминава нуждитѣ, или по-добрѣ да кажемъ популателнитѣ срѣдства на народа. Право да си кажемъ, нуждитѣ на народа сж много, но народа нѣма, нѣма възможностъ да ги удовлетвори; той удовлетворява само тѣзи, безъ които е немислимъ живота му. Артисалитѣ стоки докарватъ кризиситѣ, фалиментитѣ, ако искашъ по право да ти кажа.

По този начинъ се натрупватъ непроеизводителнитѣ капитали (артисали стоки) въ рѣцѣтѣ на чорбаджиитѣ (буржуазията) и тогава се явява едно продължително спадание на печалбитѣ (лихвитѣ) на капитала. Колкото капитализма прогрессира, толкозъ повече лихвитѣ се намаляватъ, напр. у насъ, дѣто капитализма е слабо развитъ, 100-тѣхъ лева капиталъ печели най-малко 10 л., когато въ Англия, дѣто капитализма е силно развитъ, печели най-много 2—2¹/₂. Тамъ печалбитѣ иматъ естествена тенденция да спадатъ до нула, можѣтъ да станатъ и отрицателни (капитала да не може да докара нѣкаква печалба, а загуба), ако самата криза стане хроническа и прѣдприятията не даватъ никакви доходи, а загуби. Буржуазията (чорбаджиитѣ) за да избѣгнатъ кризиситѣ и паданието на лихвенитѣ проценти спиратъ трушанието на капиталитѣ (стокитѣ) и въвежда прямитѣ даждия върху капитала (стокитѣ) и приходитѣ (въ такъвъ случай тя си пуца малко кръвъ, както многокръвния човѣкъ, който иска да се запази отъ апоплексия, (дамла). Ето защо тя (буржуазията) посто-

янно минава отъ данѣка върху чистия приходъ (капиталитѣ и земята) къмъ данѣка върху цѣлия приходъ изобио (върху общественитѣ приходи, трудътъ и т. н.); отъ данѣка върху прихода къмъ данѣка върху капитала. Даже тя прибѣгва до комбиниранieto (сѣдиняванieto, сливанieto) на тѣзи два вида налози за да обложи въ едно и сжщо врѣме и плодовитѣ (доходитѣ) и дървото (капитала).

Едно врѣме, въ началото на капиталистическата епоха, когато чорбаджиитѣ (буржуата) се нуждаехъ отъ едно идеално и теоритическо освѣщение (разяснение) на тѣхното господство, свободнитѣ професии (адвокатство, писателство, вѣстникарство и др.) сж били свободни отъ плащанието на данѣкъ; но днесъ, когато сжществующия порядъкъ се поддържа отъ собственитѣ си сили, буржуазията безмилостно облага и адвокатитѣ, и вѣстникаритѣ и другитѣ.

Буржуазията, като се сплшила отъ спаданието на печалбитѣ (лихвитѣ) и като се стреми да задържи по нататашното натрупване на капиталитѣ (стокитѣ), готова е даже — както въ Франция — да въведе прогресивенъ данѣкъ върху наслѣдството, който съ по-големъ сила пада върху по-големитѣ капитали. Освѣнъ това буржуазията има и други причини да постѣпва така. Естествения вървежъ на капитализма е такъвъ, че обществото се дѣли на двѣ класи: една шепа богаташи, въ чийто рѣцѣ сж всѣкитѣ капитали и едно голѣмо множество умирающо отъ гладъ. А единъ пропорционаленъ данѣкъ, както по рано видѣхме, като пада еднакво върху всѣкитѣ капитали, е по-тежъкъ за малкитѣ капитали, отколкото за голѣмитѣ. Въ такъвъ случай той (пропорционалниятъ данѣкъ) постепенно изсмуква малкитѣ капитали и най-послѣ съвършено ги издада. Това именно (изяданието на малкитѣ капитали) не е въ интереса на богаташитѣ, защото нѣма да има онази възглавница, която ще направя сблъскванieto между богаташи и сиромаси по-слабо. Ето защо голѣмитѣ богаташи (едра буржуазия) доброволно се облага, като въвежда прямия прогресивенъ данѣкъ, който съ по-големъ сила да пада върху по-големитѣ капитали. Тѣзи жертви голѣмитѣ богаташи ги правятъ пакъ за свой интересъ: едно, защото забавятъ голѣмия прѣвратъ и друго, защото економическитѣ закони имъ позволяватъ да не плащатъ прямитѣ даждия, съ които

Какво става въ чужбина

Франция

Това което до днес занимава французския печат е оставката на военния министър Фрейсине.

Професорът въ военното политехническо училище, който е горещ партизанин на ревизията бил принуден по министерско разпоръжение да прѣкъсне курсоветѣ. На интерпелациитѣ на нѣкои депутати въ камарата по този въпросъ, Фрейсине е отговорилъ съ едни такива глупости, вслѣдствие на които много депутати не му позволили да говори. За това Фрейсине си далъ оставката. Спорѣдъ свѣдѣнията на добръ увѣдомени вѣстници изтинската причина на оставката е несъгласието съществуващо между Фрейсине и другитѣ министри по Драйфусовата афера. Прѣдседателъ Дюпон като вижда, че общественото мнѣние е въ полза на Драйфуса и че прѣдседателъ на републиката не е противъ републиката, измѣни се и той, а пъкъ Фрейсине прѣдпочете да се отгъли.

Професорътъ Деруе сега е напълно удовлетворенъ отъ приятелитѣ на изтината. Този честенъ мжжъ е получилъ отъ милиони души поздравления за неговата мжжествена борба противъ неприятелитѣ на изтината.

„Figaro“ публикува едно интересно писмо отъ Пикара до прѣдседателя на Касап. Сждъ. Въ него Пикаръ протестира противъ думитѣ на Генерала Гонзъ. Той заявява, че Анри е познавалъ Драйфуса прѣди 1894 и че той (Анри) е взелъ тайнитѣ документи отъ Пикара за да фалшифицира книгата прѣдставени на военния съветъ съ знанието на Генерала Гонзъ, комуто Пикаръ своевременно бѣше извѣстилъ за нѣкои фалшиви документи.

Испания

В „La Union Republicana“ отъ Мадридъ публикува една статистика на депутатитѣ за камарата, избрани въ послѣднитѣ избори. Отъ нея се вижда че Републиканската партия ще бждѣ прѣдставена въ камарата отъ 13 депута-

се облагатъ. Това става много лесно. Защото ме гледашъ тѣй недовѣрчиво, драги ми? Ти трѣбва да знаешъ, байно, че всичкитѣ прями данъци върху капитала най-накрай се обрѣщатъ на косвени данъци върху продуктитѣ (прѣдметитѣ) за консумиране (употрѣбление). Да вземемъ единъ примѣръ. Да кажемъ, че азъ съмъ фабрикантинъ на шаекъ. При всичко, че закона за насърчение на мѣстната индустрия ме освобождава отъ всички видове данъци, съ които е обложена сиромашъта, да кажемъ, че се намери едно майчино и бащино народно събрание, което го отмени и мене ме обложихи съ 6000 л. данѣк, напр. Нима сега ти мислишъ, че този данѣкъ ще излезе отъ моята кисия? Да имашъ да зимашъ. Азъ не съмъ като тебе ахмакъ да плащамъ данѣкъ и за потѣтъ, въ който гниешъ цѣло лѣто. Колкото шаекъ искарамъ, най-първо ще присметна колко коштува метъра му на мене. Сетнѣ ще присметна по колко стотинки данѣкъ се пада на единия метръ, най-послѣ ще опрѣдѣля и по колко печалба ще взема отъ всѣки метръ и тогава чакъ ще опрѣдѣля цѣната на шаека, по която трѣбва да го продавамъ. Когато пантолонджията дойди при мене да купи шаекъ, азъ ще си взема и паритѣ, които съмъ далъ за шаека, и данѣка, който е взела отъ мене държавата и печалбата, която трѣбва да влезе въ касата ми. Пантолонджията и той ще направи сждо, иначе трѣбва да работи на загуба. Най-накрая дохожда покупателя на панталонитѣ и отъ негова джебъ излиза моя данѣкъ. Отъ този примѣръ ти много ясно виждашъ, драгий ми, че мощюрията на пантолонджия гъозъ горе плаща два данѣка: единъ който му опрѣдѣля държавата (прямия) и го плаща често пжти съ барабанче и другия — на фабрикантина, скрития (косвенно) който плаща доброволно. Ето тѣзи економически закони обрѣщатъ всичкитѣ прями данъци върху капитала въ косвени данъци върху потребителитѣ и по този начинъ голѣмитѣ богаташи се отгърватъ да не плащатъ данъци.

Въ другитѣ страни работницитѣ, еснафитѣ, занаятчиитѣ и земледѣлцитѣ, като разбрахъ данъчната шарлатания на своитѣ богаташи, виджли сж юре—аманъ противъ нея и искатъ да се озакони прогресивенъ данѣкъ върху приходи по-голѣми отъ 2500 л., както въ Франция на примѣръ. По този начинъ нѣма да се взема да-

та избрани въ най главнитѣ градове. Регентката крайно разярена е смъррила Министра Силвела, за безтактичността му въ този случай като е допусналъ избиранieto на тѣзи „verguenzozos antidinasticos“.

Германия

Дѣлата за оскърбление „високата особа“, прѣвъ първото тримѣсечие на настоящата година сж били 167.

Руссия

Отъ Петербургъ съобщаватъ, че шефътъ на арменското движение тамъ, князь Ребутовъ, е билъ арестуванъ отъ полицията, понеже той подбуждалъ събратията си противъ лошото управление на Кавказския генералъ губернаторъ, князь Голицинъ. Лошитѣ езици говоржтъ, че Николай ще испрати „немирника“ като бакшишъ на Босфорския си аркадашъ.

Вслѣдствие гладътъ, въ повече отъ 30 области селянитѣ се възбунтували. Смъртността особено въ Казанската губерния, е достигнала до такава степенъ, че отъ 100 новородени дѣчица само 5-тѣхъ достигатъ 3-тѣхъ мѣсена. Цензурата забранява публикуването на съобщения касателно мизерното положение на нещастнитѣ жертви.

Италия

Излизанието на Републиканския В. „Italia“ е запрѣтено отъ кралъ Умберто. Отговорниятъ редакторъ е даденъ подъ сждъ за статията „една програма“ публикувана въ конфискувания брой. Вѣрва се, че Умберто ще получи сждото удовлетворение, което Urbain Gohier, авторътъ на книгата „Войската противъ народа“, даде на французския генераленъ шабъ.

Австрия

Тѣй като господаритѣ на Текстилната индустрия въ Брюнъ не отстъпвали десетъ часовия работенъ день, работницитѣ имъ сж въ стачка. Числото на стачницитѣ надминува 10,000 души.

нѣкъ поне та тази печалбица, която е необходима да задоволи най-сжщественитѣ нужди на едно семейство. Тогава най-голямата тяжестъ на данѣцитѣ ще пада върху тѣзи, които иматъ най-много. По този начинъ голѣмитѣ богаташи не ще можтъ да прѣобрѣщатъ прямиитѣ си данъци на косвени и да ги събиратъ отъ потребителитѣ. Тази е късата историйка за данѣцитѣ, драгий ми, която щѣхъ да ти раскажа. Разбрали сега, до колко е справедливъ данѣка, който се налага на данѣкоплатцитѣ да го плащатъ и видѣ ли, до колко си приличатъ нашитѣ и западно европейски чорбаджии?

Почти сждата данѣчна комедия се разиграва и у насъ, драгий ми. У насъ, колкото повече осиромашава народа, толкозъ по-силно роптае противъ несправедливитѣ данъци. Викътъ на народа — направете ни смѣтка на печалбата и на нея ни вземайте данъци — трѣбва да радва всѣки искренъ народенъ приятелъ, защото това е единъ отъ признацитѣ за неговото свѣтяване. Нашата интелегенция, която искрено и безкористно се е посвѣтила да служи на народа, трѣбва да насърчи този викъ, като му обѣснява при всѣки удобенъ случай, че неговото (на народа) щастие не малко зависи и отъ данъчната система, затова да иска узаконяването на прогресивния данѣкъ върху прихода и наследствата. Данаконатцитѣ, когато ще избиратъ, посрѣщатъ и испрачатъ депутати, трѣбва да викатъ съ единъ гласъ: искаме прогресивенъ данѣкъ върху прихода и наследствата. По този начинъ ще бжджтъ отрѣзани краката на разнитѣ шарлатани, които, като знаятъ народнитѣ болки, за да го залѣжатъ само, казватъ съ общи думи: „Избирете ни само и ний ще Ви намалимъ данѣцитѣ“. Само тогазъ ний нѣма да слушаме разни нахалници да казватъ въ лицето на народа: „ахмаци има много, само трѣбва да се търсжтъ“. Нека се даде на тѣзи хора да разбержтъ, че въ България избирателния добитѣкъ достатъчно е намалѣлъ.

Разбирашъ ли ме драгий? Тогазъ на работа!

Ний пакъ ще се видимъ, на ли?

Като е тѣй, до виждане!

Да се прочете!

Прѣди нѣколко денжъ е изгубена въ града ни една златна игла съ надписъ

„СОЛИДАРНОСТЪ“

който я е намѣрилъ, умолява се да я донесе въ администрацията на ДРУЖ. ПЕЧАТНИЦА „ТРУДЪ“, въ който случай ще получи възнаграждението си.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2520

Подписаний Сжд. приставъ при Сливен. окр. сждъ, на I участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 6369 издаденъ отъ Слив. окр. сждъ въ полза на Хр. Ив. Гендовичъ, противъ Дечо Н. Арсеновъ Сливенъ, за 1500 лева и съгласно чл. чл. 903 950 отъ гражданското сждо-производство, обявявамъ съ настоящето си на интересующитѣ се лица, че на 25 Май 1899 година въ 10 часа прѣди пладне ще продамъ въ канцеларията си слѣдующий длъжниковъ движимъ имотъ

Една машина ножици за прѣчистване (стрижение) шаеци оцѣнена за 801 лева.

Една машина Шордонъ за расчесване платъ оцѣнена за 490 лева.

Една менгема за стѣгане шаеци направена отъ дърво и желѣзо, съ всичкитѣ и принадлежности оцѣнена за 210 лева.

Първитѣ двѣ машини сж правени въ Бѣлгия г. Верверсѣ, въ работницата на S-1e Апопите Terokictoise, къщата J. D. Honget Sie Ch Testvo и на двѣтѣ машини има приковани желѣзна плочица съ име Д. Н. Арсенови.

Една сиргия направена отъ дърво и желѣзо оцѣнена за 25 лева.

Единъ декатиръ Бакъренъ за 40 лева.

Продажбата може да почне отъ цѣната която даде първия купувачъ за всѣки имотъ по отдѣлно.

Желающитѣ да купятъ този имотъ можтъ да се явятъ на мѣстопродажбата въ означений горѣ день за да прѣглеждатъ продаваемитѣ имоти и взиматъ участие въ наддаването.

г. Сливенъ, 4/V 1899 год.

1—1 Сждебенъ приставъ: Н. Д. Полински

ОБЯВЛЕНИЕ № 2115

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Сливенъ.

Къща въ махалата „Славчова“, състояща се отъ 4 стаи и съ около 400 кв. метра дворско мѣсто, при съседни страни: Мих. Д. Кандилавски, Атанасъ Теневъ и отъ двѣтѣ страни улица, оцѣнена за 1000 лева.

Имота принадлежи на наслѣд. на Петръ Димитровъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга имъ 2363 лева къмъ Трифонъ П. Маслинката отъ Сливенъ по изпълнителний листъ № 5029/98. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004 + 1028 отъ Гражданското сждо-производство.

г. Сливенъ, 30 Априлъ 1899 год.

2—2 Сждеб. приставъ: Абаджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1972

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на г. Сливенъ. Къща въ мах. Х. „Яхя“ отъ около 500 кв. мѣтра дворско мѣсто граници: Петръ Зюмръвъ, Петръ Терзия и улица.

Имота принадлежи на Ахмедъ Мехмедовъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 108 лева къмъ Георги Н. Бошнаковъ отъ Сливенъ, по изпълнителний листъ № 6168/98. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждо-производство, съ цѣната която даде първия купувачъ.

г. Сливенъ, 26/IV 1899 год.

2—2 (п.) Сжд. приставъ: Н. Д. Полински

Дружествена Печатница „Трудъ“—Сливенъ.